

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2008/56/EK IRÁNYELVE

(2008. június 17.)

**a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról
(tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen 175. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

(1) Az Európai Unió tagállamainak felségterületét képező és joghatósága alatt álló tengervizek közé tartozik a Földközi-tenger, a Balti-tenger, a Fekete-tenger és az Atlanti-óceán észak-keleti része, valamint az Azori-szigeteket, a Madeirát és a Kanári-szigeteket körülvevő vizek.

(2) Nyilvánvaló, hogy a tenger természeti erőforrásaira nehezedő terhelés és a tenger ökológiai funkciói iránti kereslet túl nagy, és hogy a Közösségnek csökkentenie kell a tengervizekre gyakorolt hatását, függetlenül attól, hogy ez hol jelentkezik.

(3) A tengeri környezet értékes örökség, amit védeni és őrizni kell, és helyre kell állítani annak érdekében, hogy a biológiai sokféleség fennmaradjon, és hogy olyan gazdag és dinamikus óceánjaink és tengereink legyenek, amelyek tiszták, egészségesek és produktívak. E tekintetben ennek az irányelvnek többek között elő kell segítenie a környezetvédelmi megfontolások valamennyi vonatkozó szakpolitikai területbe történő beépítését és ez kell, hogy alkossa az Európai Unió jövőbeli tengerpolitikájának környezetvédelmi pillérét.

(4) A hatodik közösségi környezetvédelmi cselekvési program megállapításáról szóló, 2002. július 22-i 1600/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ összhangban sor került a tengeri környezet védelmét és megőrzését célzó tematikus stratégia kidolgozására, amelynek átfogó célja, hogy előmozdítsa a tengerek fenntartható kihasználását és a tengeri ökoszisztémák megőrzését.

(5) A tematikus stratégia fejlesztésének és végrehajtásának a tengeri ökoszisztémák megőrzését kell megcéloznia. Ennek a megközelítésnek ki kell terjednie a védett területekre, és foglalkoznia kell a tengeri környezetvédelmet befolyásoló valamennyi emberi tevékenységgel.

(6) A védett tengeri területek létrehozása, ideértve a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: élőhelyvédelmi irányelv), a vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ (a továbbiakban: madárvédelmi irányelv), valamint az olyan nemzetközi vagy regionális megállapodások alapján meghatározott vagy meghatározandó területeket, amelyeknek az Európai Közösség és a tagállamok felei, komoly hozzájárulást jelent ezen irányelv szerint a jó környezetvédelmi állapot eléréséhez.

⁽¹⁾ HL C 185., 2006.8.18., 20. o.

⁽²⁾ HL C 206., 2006.8.29., 5. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2006. november 14-i véleménye (HL C 314. E, 2006.12.21., 86. o.), a Tanács 2007. július 23-i közös állásponjtja (HL C 242. E, 2007.10.16., 11. o.) és az Európai Parlament 2007. december 11-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2008. május 14-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 242., 2002.9.10., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel (HL L 363., 2006.12.20., 368. o.) módosított irányelv.

⁽⁶⁾ HL L 103., 1979.4.25., 1. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel módosított irányelv.

- (7) Az ilyen védett területek létrehozása ezen irányelv szerint fontos lépés lesz a fenntartható fejlődés csúcskonferenciáján és a 93/626/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾ által jóváhagyott egyezményben tett kötelezettségvállalások teljesítése, valamint az ilyen területek egységes és reprezentatív hálózatának létrehozása felé.
- (8) Az ökoszisztémán alapuló megközelítésnek az emberi tevékenységek irányítására irányuló alkalmazásával és a tengeri áruk és szolgáltatások fenntartható felhasználásának lehetővé tételével előtérbe kell helyezni a közösségi tengeri környezet jó környezeti állapotának elérését vagy fenntartását, hangsúlyt kell helyezni e környezet védelmére és megőrzésére, valamint a további állapotromlás megelőzésére.
- (9) A fenti célok eléréséhez átláthatóságra és koherens jogi keretre van szükség. Ennek a keretnek hozzá kell járulnia a különböző politikák közötti koherenciához, és elő kell segítenie a környezetvédelmi vonatkozásoknak a más politikákba, például a közös halászati politikába, a közös agrárpolitikába, és más vonatkozó közösségi politikákba való integrálását. A jogi keretnek egy átfogó tevékenységi keretet kell megállapítania, és lehetővé kell tennie az elvégzendő tevékenységek összehangolását, konzisztenciáját, és más közösségi jogszabályok és nemzetközi megállapodások alapján végzett tevékenységekkel való megfelelő integrációját.
- (10) A Közösség tengeri környezetét alkotó tengeri régiók vagy alrégiók változatos körülményei, problémái és igényei különböző és egyedi megoldásokat tesznek szükségessé. Ezt a sokféleséget figyelembe kell venni a tengeri környezetvédelmi stratégiák elkészítésének valamennyi szakaszában, de különösen az olyan intézkedések előkészítése, tervezése és kivitelezése során, amelyek a tengeri régiók és alrégiók szintjén a Közösség tengeri környezete tekintetében a jó környezeti állapot elérését célozzák.
- (11) Minden tagállam ezért tengervédelmi stratégiát készít tengervizeinek kezelésére, amely a saját vizeire tekintetben egyedi, ám ugyanakkor tükrözi az érintett tengeri régió vagy alrégió általános helyzetét. A tengervédelmi stratégiák eredményeként a jó környezeti állapot elérését vagy fenntartását célzó intézkedési programokat kell végrehajtani. A tagállamoktól azonban nem lehet megkövetelni, hogy konkrét lépéseket tegyenek, amikor a tengeri környezetet nem fenyegeti jelentős veszély, vagy amikor az a veszélyekhez képest aránytalan költségekkel járna, feltéve hogy a cselekvés hiányára vonatkozó döntésüket megfelelően indokolják.
- (12) A parti vizek a tengerfenékkal és az altalajjal a tengeri környezet szerves részét képezik, és erről ezen irányelvnek a kiegészítő jelleg biztosítása és a felesleges átfedések elkerülése érdekében rendelkeznie kell, amennyiben a tengeri környezet állapotára nem terjed ki a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ vagy egyéb közösségi jogszabály.
- (13) A tengeri környezet határokon átnyúló jellege miatt a tagállamok minden tengeri régió vagy alrégió esetében együttműködnek a tengervédelmi stratégiák összehangolt kidolgozásának biztosítása érdekében. Mivel a tengeri régiók vagy alrégiók más európai uniós tagállamokkal és harmadik országokkal is közösek, a tagállamoknak minden erőfeszítést meg kell tenniük annak érdekében, hogy valamennyi érintett tagállammal és harmadik országgal biztosítsák a szoros együttműködést. Amennyiben ésszerű és helyénvaló, a tengeri régiókban vagy alrégiókban már meglévő intézményi kereteket, különösen a regionális tengeri egyezményeket fel kell használni az együttműködés biztosítására.
- (14) Azoknak a tagállamoknak, amelyek az ezen irányelv hatálya alá tartozó olyan tengeri régióval vagy alrégióval határosak, ahol a tenger állapota oly mértékben kritikus, hogy sürgős intézkedésre van szükség, törekedniük kell olyan cselekvési terv elfogadására, amely az intézkedési programok korábbi működésbe léptetését tartalmazza. Ilyen esetekben a Bizottságot fel kell kérni annak megfontolására, hogy a szóban forgó régió kísérleti projektte nyilvánítása révén támogassa a tagállamokat a tengeri környezet javítása terén kifejtett fokozott erőfeszítéseikben.
- (15) Nem minden tagállam rendelkezik az ezen irányelv meghatározása szerinti tengervizekkel, ezért a kizárólag a tengervizekkel rendelkező tagállamokra vonatkozó irányelv rendelkezéseinek hatálya alá csak e tagállamok esnek.
- (16) Mivel a nemzetközi fellépés nélkülözhetetlen az együttműködés és a koordináció eléréséhez, az irányelvnek tovább kell növelnie a Közösség és a tagállamok nemzetközi megállapodások alapján megvalósított hozzájárulásainak koherenciáját.

⁽¹⁾ HL L 309., 1993.12.13., 1. o.

⁽²⁾ HL L 327., 2000.12.22., 1. o. A 2008/32/EK határozattal (HL L 81., 2008.3.20., 60. o.) módosított irányelv.

- (17) A Közösség és tagállamai egyaránt szerződő felek az Egyesült Nemzetek Szervezetének tengerjogi egyezményében (UNCLOS), amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezete tengerjogi egyezményének és az egyezmény XI. részének végrehajtásáról szóló, 1994. július 28-i megállapodásnak az Európai Közösség általi megkötéséről szóló 1998. március 23-i 98/392/EK tanácsi határozat jóváhagyott⁽¹⁾. A Közösség és tagállamai e megállapodások értelmében vállalt kötelezettségeit ezért maradéktalanul figyelembe kell venni ebben az irányelvben. A felek tengervízeire alkalmazandó rendelkezések mellett az UNCLOS általános kötelezettségeket tartalmaz annak biztosítására, hogy az egyik fél hatásköre alá vagy joghatósága alá tartozó tevékenységek ne okozzanak kárt saját tengervízein kívül, valamint hogy elkerüljék az egyik területen okozott kár vagy kockázat egy másikra történő átvitelét, illetve valamely szennyezés más jellegűvé való átalakulását.
- (18) Az irányelvnek szintén erősítenie kell a biológiai sokféleségről szóló egyezmény összefüggésében a Közösség által képviselt határozott álláspontot, mely a biológiai sokféleség csökkenésének megállítására, a változatos tengeri élővilág megóvására és fenntartható használatára, valamint a tengeri védett területek hálózatának 2012-ig történő létrehozására vonatkozik. Emellett az irányelvnek hozzá kell járulnia a biológiai sokféleségről szóló egyezmény részes feleinek 7. konferenciája által megfogalmazott célok eléréséhez; a konferencián résztvevők a tengeri és tengerparti biológiai sokféleségről szóló részletes munkaprogramot fogadtak el, amelynek számos célja, feladata és tevékenysége irányul arra, hogy megállítsa a biológiai sokféleség csökkenését nemzeti, regionális és globális szinten is, valamint biztosítsa, hogy a tengeri ökoszisztéma teherbírása révén támogatást nyerjen az áruk és szolgáltatások nyújtása; a védett területek létrehozására munkaprogram is született, amelynek célja, hogy 2012-ig létrehozzuk, majd fenntartsuk a tengeri védett területek ökológiai szempontból reprezentatív rendszereit. A madárvédelmi irányelvben és az élőhelyvédelmi irányelvben a „Natura 2000” területek létrehozására vonatkozóan előírt kötelezettség szintén hozzájárul majd ehhez a munkához.
- (19) Az irányelvnek hozzá kell járulnia a tengeri környezet szennyezéstől való védelmére vonatkozó, egyéb releváns nemzetközi megállapodások értelmében vállalt közösségi és tagállami kötelezettségek teljesítéséhez is, melyek a következők: a Balti-tenger térsége tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény, amelyet a 94/157/EK tanácsi határozat hagyott jóvá⁽²⁾, az Atlanti-óceán észak-keleti körzete tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény, amelyet a 98/249/EK tanácsi határozat hagyott jóvá⁽³⁾, ideértve annak a 2000/340/EK tanácsi határozat⁽⁴⁾ által jóváhagyott, a tengeri terület ökológiai rendszereinek és biológiai sokféleségének védelméről és megőrzéséről szóló új V. mellékletét és megfelelő 3. függelékét, valamint a 77/585/EKG tanácsi határozattal jóváhagyott⁽⁵⁾, a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény, és annak az 1999/802/EK tanácsi határozattal⁽⁶⁾ jóváhagyott 1995-öt követő módosításai, valamint annak a Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyve, amelyet a 83/101/EKG tanácsi határozat⁽⁷⁾ hagyott jóvá, és annak az 1999/801/EK tanácsi határozattal jóváhagyott⁽⁸⁾ 1996-ot követő módosításai. Ennek az irányelvnek hozzá kell járulnia továbbá a tagállamoknak a Fekete-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény alapján fennálló kötelezettségei teljesítéséhez, amely egyezmény alapján a tagállamok a tengeri környezet szennyezés elleni védelmével kapcsolatos fontos kötelezettségvállalásokat tettek, és amely egyezményben a Közösség ugyan nem szerződő fél, de abban megfigyelői státusszal bír.
- (20) Egy adott tengeri régióban vagy alrégióban valamely tagállammal azonos tengervizekkel rendelkező harmadik országokat fel kell kérni arra, hogy vegyenek részt az ezen irányelvben meghatározott folyamatban, és ezáltal könnyítsék meg az érintett tengeri régió vagy alrégió jó környezeti állapotának megvalósítását.
- (21) Ezen irányelv céljainak eléréséhez kulcsfontosságú a területvédelmi intézkedéseket, mint például a különleges természetvédelmi területeket, különleges védelmi területeket vagy tengervédelmi területeket célzó megőrzésre irányuló célok, gazdálkodási intézkedések, valamint monitoring és értékelési tevékenységek integrálásának biztosítása.
- (22) Figyelembe kell venni a biológiai sokféleséget és a legkülső régiók mélyvízi környezetével kapcsolatos tengeri kutatási potenciált is.
- (23) Mivel a tengervédelmi stratégiák keretében végrehajtott intézkedési programok csak akkor lennének hatékonyak, ha az adott terület tengeri környezete állapotának alapos ismeretére épülnek, és – amennyire csak lehet – e terület egyedi igényeire szabottak, minden tagállamnak az érintett tengeri régióra vagy alrégióra vonatkozóan nemzeti szinten rendelkeznie kell egy tájékozott politikaalkotásra alkalmas keret kialakításáról, ideértve a tengerkutatási és monitoring műveleteket. Közösségi szinten a társult kutatások támogatását a kutatási és fejlesztési politikákba kell belefoglalni. A hetedik kutatási és fejlesztési keretprogramban szereplő, a tengerekre vonatkozó kérdések elismerése fontos lépést jelent ebben az irányban.

⁽¹⁾ HL L 179., 1998.6.23., 1. o.

⁽²⁾ HL L 73., 1994.3.16., 19. o.

⁽³⁾ HL L 104., 1998.4.3., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 118., 2000.5.19., 44. o.

⁽⁵⁾ HL L 240., 1977.9.19., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 322., 1999.12.14., 32. o.

⁽⁷⁾ HL L 67., 1983.3.12., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 322., 1999.12.14., 18. o.

- (24) Az intézkedési programok előkészítésének első lépéseként az adott tengeri régió vagy alrégió tagállamainak elemzést kell készíteniük tengervizeik jellemzőiről vagy tulajdonságairól és az azokat érő terhelésekről és hatásokról, és azonosítaniuk kell a fő terheléseket, hatásokat, valamint gazdasági és társadalmi elemzést kell készíteniük tengervizeik használatáról és a tengeri környezet állapotromlásának költségvonzatáról. A tagállamok elemzéseik alapjául felhasználhatják a regionális tengeri egyezmények összefüggésében már elvégzett értékeléseket.
- (25) A tagállamok ezután az elemzések alapján megállapítják a tengervizeik jó környezeti állapotának meghatározására szolgáló jellemzőket. E célból helyénvaló rendelkezést hozni olyan kritériumok és módszertani előírások kidolgozásáról, amelyek biztosítják, hogy a jó környezeti állapot mértéke az egyes tengeri régiók és alrégiók között konzisztens és összehasonlítható legyen. Ezek kidolgozásába minden érdekelt felet be kell vonni.
- (26) A jó környezeti állapot elérésének következő lépéseként környezetvédelmi célokat és nyomonkövetési programokat kell létrehozni a folyamatos értékelés megvalósításához, ezáltal biztosítva az adott tengervizek állapotának rendszeres felmérését.
- (27) A tagállamoknak olyan intézkedési programokat kell alkotnia és végrehajtania, amelyek az adott vizek jó környezeti állapotának elérését vagy fenntartását célozzák, ugyanakkor figyelembe veszik az érvényben lévő közösségi és nemzetközi követelményeket és az érintett tengeri régió vagy alrégió szükségleteit is. Ezeket az intézkedéseket az elővigyázatosság elve és azon elvek alapján kell kidolgozni, hogy megelőző intézkedésekre van szükség, hogy a környezeti károkat elsősorban azok eredeténél kell orvosolni, valamint hogy a szennyezőnek kell fizetnie.
- (28) Helyénvaló, hogy a tagállamok megtegyék a fent említett lépéseket, tekintettel arra, hogy precíz összpontosításra van szükség. A Közösség teljes területén, valamint a globális kötelezettségvállalások vonatkozásában megvalósított tevékenységek kohéziójának biztosításához alapvetően szükséges az, hogy a tagállamok értesítsék a Bizottságot a megtett lépésekről, ezáltal lehetővé téve a Bizottság számára a tevékenység adott tengeri régió vagy alrégió belüli koherenciájának értékelését, és azt, hogy a Bizottság szükség esetén nyújtson iránymutatást a lehetséges szükséges változtatásokkal kapcsolatban.
- (29) A tagállamoknak meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket a tengeri környezet jó környezetvédelmi állapotának biztosítására vagy fenntartására. El kell ismerni azonban, hogy a jó környezetvédelmi állapot teljes körű biztosítása vagy fenntartása 2020-ig nem minden tengervíz esetében lehetséges. Ezért a méltányosság és a megvalósíthatóság megköveteli, hogy az irányelv rendelkezzen olyan esetekről is, amikor egy tagállam számára nem lehetséges a kitűzött környezetvédelmi célok elérése vagy a jó környezetvédelmi állapot biztosítása vagy fenntartása.
- (30) Ezzel kapcsolatban két különleges esetről kell rendelkezni. Az első különleges eset olyan helyzetre vonatkozik, amelyben egy tagállam nem tudja elérni a kitűzött környezetvédelmi célokat olyan tevékenység vagy passzívítás miatt, amiért az érintett tagállam nem felelős, vagy természeti okok, illetve erőhatalom miatt, vagy az adott tagállam által a környezetre gyakorolt negatív hatáznál jelentősebb nyomós közérdek alapján megtett intézkedések miatt, illetve amiatt, hogy a természeti viszonyok nem teszik lehetővé az érintett tengervizek állapotának kellő időben történő javítását. Az érintett tagállamnak indokolnia kell, miért ítéli meg úgy, hogy különleges eset alakult ki, és meg kell jelölnie az érintett területet, továbbá eseti intézkedéseket kell tennie a környezetvédelmi célok elérésére, az érintett tengervizek további állapotromlásának és a tengeri régió vagy alrégió belüli kedvezőtlen hatások ellensúlyozásának megelőzése érdekében.
- (31) A második különleges eset, ha egy tagállam olyan problémát tár fel, amely hatással van tengervizei vagy akár egy egész tengeri régió vagy alrégió vizeinek állapotára, és a probléma nemzeti szinten hozott intézkedésekkel nem orvosolható, vagy más közösségi politikához vagy nemzetközi megállapodáshoz kötődik. Ilyen esetben erről a Bizottságot megfelelően tájékoztatni kell az intézkedési programra vonatkozó értesítés keretében, és – ha közösségi cselekvés szükséges – meg kell tenni a megfelelő ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak.
- (32) A különleges esetekre biztosított rugalmasság alkalmazását azonban a Közösségnek kell felügyelnie. Az első különleges esetben ésszerű, hogy a meghozott eseti intézkedések hatékonysága kellő mérlegelés tárgyát képezze. Olyan esetben, amikor a tagállamok egy intézkedést a közérdek védelmével indokolnak, a Bizottságnak fel kell mérnie, hogy az intézkedés következtében a tengeri környezetben bekövetkezett változások vagy átalakulások tartósan akadályozzák-e vagy veszélyeztetik-e az adott tengeri régió vagy alrégió, vagy más tagállamok tengervizei jó környezeti állapotának elérését. A Bizottságnak iránymutatást kell nyújtania a lehetséges szükséges változtatásokkal kapcsolatban, ha vélekedése szerint az előirányzott intézkedések nem elégségesek vagy nem megfelelőek a cselekvés koherenciájának biztosítására az érintett tengeri régió vagy alrégió tekintetében.

- (33) A második különleges esetben a Bizottságnak mérlegelnie kell a kérdést és hat hónapon belül válaszolnia kell. A Bizottságnak adott esetben mérlegelnie kell az érintett tagállami ajánlásokat, amikor vonatkozó javaslatokat az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszti.
- (34) A tengeri élővilág dinamikájára és természetes változékonyságára való tekintettel, valamint figyelembe véve, hogy az emberi tevékenységek különböző mintáinak alakulásával, továbbá az éghajlatváltozás hatása miatt is a tengeri környezetet érő terhelések és hatások változhatnak, el kell ismerni, hogy időről-időre a jó környezeti állapot meghatározásának kiigazítására lehet szükség. Ennek megfelelően helyénvaló, hogy a tengeri környezet védelmét és igazgatását célzó intézkedési programok rugalmasak és alkalmazkodóképesek legyenek, és vegyék figyelembe a tudományos és műszaki fejlesztéseket. Ezért rendelkezni kell a tengervédelmi stratégiák rendszeres felülvizsgálatáról.
- (35) Rendelkezni kell az intézkedési programok és módosításaik közzétételéről is, és olyan időközi jelentéseknek a Bizottság részére történő bemutatásáról, amelyek beszámolnak e programok végrehajtásának előmeneteléről.
- (36) Annak érdekében, hogy a nyilvánosság is aktívan részt vegyen a tengervédelmi stratégiák létrehozásában, végrehajtásában és felülvizsgálataiban, a környezetvédelmi információkhoz való nyilvános hozzáférésre vonatkozó közösségi jogszabályokkal összhangban rendelkezni kell a tengervédelmi stratégiák különböző elemeire vagy kapcsolódó felülvizsgálataira vonatkozó megfelelő nyilvános tájékoztatásról, valamint kérelemre a tengervédelmi stratégiák kidolgozásához felhasznált releváns információkról.
- (37) A Bizottságnak az összes intézkedési program kézhezvételétől számított két éven belül, de legkésőbb 2019-ig el kell készítenie az irányelv végrehajtásáról szóló első értékelő jelentését. Ezt követően a Bizottságnak hatévente kell jelentést közzétennie.
- (38) Rendelkezni kell arról is, hogy a Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról szóló, 2007. március 14-i 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban módszertani előírásokat kell elfogadni a tengeri környezet állapotának értékelésére, a felügyeletre, a környezetvédelmi célokra, valamint az adatok továbbítására és feldolgozására szolgáló technikai formátumokra vonatkozóan.
- (39) A halgazdálkodást szabályozó intézkedéseket többek között a közös halászati politika keretében és tudományos szakvélemény alapján lehet hozni, ahogy azt a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ előírja, hogy az irányelvben meghatározott célok elérésének támogatása érdekében – beleértve a teljes halászati tilalmat bizonyos területeken –, lehetővé váljon az ökoszisztémák integritásának, szerkezetének és működésének fenntartása, illetve helyreállítása, valamint szükség szerint meg lehessen védeni többek között az ívási, halkeltető és tápterületeket. A radioaktív anyagok használatából eredő kibocsátásokat az Euratom-Szerződés 30. és 31. cikke szabályozza, így azokkal ennek az irányelvnek nem kell foglalkoznia.
- (40) A közös halászati politikában – beleértve a jövőbeni reformot is – figyelembe kell venni a halászat környezeti hatásait és ezen irányelv céljait.
- (41) Amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, hogy fellépésre van szükség a fent említett területeken, vagy egy másik közösségi politikához vagy nemzetközi megállapodáshoz kapcsolódó egyéb területeken, közösségi fellépésre irányuló megfelelő ajánlásokat kell tenniük.
- (42) A sarkvidéki vizekkel – amelyek a Közösség számára különös jelentőséggel bíró szomszédos tengeri környezetet jelentenek – kapcsolatos súlyos környezeti aggodalmakat, különösen az éghajlatváltozásból eredőket, a közösségi intézményeknek fel kell mérniük, és cselekvésre szólíthatnak fel a sarkvidéki környezet védelmének biztosítása érdekében.
- (43) Mivel az irányelv céljait – nevezetesen a tengeri környezet védelmét és megőrzését, a tengeri környezeti állapot romlásának megelőzését, és amennyiben megvalósítható, a már károsodást szenvedett területeken e környezet helyreállítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv léptéke és hatásai miatt azok közösségi szinten jobban megvalósíthatók, a Közösség intézkedéseket hozhat a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (44) A tagállamok intézkedési programjainak és későbbi cselekvéseinek az emberi tevékenységek irányításának ökoszisztéma-alapú megközelítésén és a Szerződés 174. cikkében említett elveken, különösen az elővigyázatosság elvén kell alapulniuk.

⁽¹⁾ HL L 108., 2007.4.25., 1. o.

⁽²⁾ HL L 358., 2002.12.31., 59. o. A 865/2007/EK rendelettel (HL L 192., 2007.7.24., 1. o.) módosított rendelet.

- (45) Az irányelvnek tiszteletben kell tartania és figyelembe kell vennie az Európai Unió alapjogi chartájában ⁽¹⁾ elismert alapelveket és alapvető jogokat, különösen a 37. cikkében említett fenntartható fejlődés elvét, melynek célja annak ösztönzése, hogy a környezet magas szintű védelmét és a környezeti minőség javítását integrálja a közösségi politikákba.
- (46) Az irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (47) A Bizottságot fel kell ruházni azzal a hatáskörrel, hogy az irányelv III., IV. és V. mellékletét a tudományos és műszaki haladáshoz igazíthassa. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és az irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányulnak, azokat az 1999/468/EK határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.
- (48) A Bizottságra különösen olyan hatáskört kell ráruházni, amely a tagállamok által használandó, a jó környezeti állapot elismerése kritériumainak és módszertani előírásainak megállapítására, valamint a nyomon követésre és az értékelésre vonatkozó előírások és szabványosított módszerek elfogadására irányul. Mivel ezek az intézkedések általános hatályúak és az irányelv új, nem alapvető fontosságú elemekkel történő kiegészítésére irányulnak, azokat az 1999/468/EK tanácsi határozat 5a. cikkében meghatározott ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv olyan keretet teremt, amelyen belül legkésőbb 2020-ra a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket a tengeri környezet jó állapotának elérése vagy fenntartása érdekében.
- (2) Ebből a célból tengervédelmi stratégiák kialakítására és végrehajtására kerül sor, hogy:

- a) megvédjék és megőrizték a tengeri környezetet, megelőzzék állapota romlását, vagy a hátrányosan érintett területeken –

ahol megvalósítható – helyreállítsák a tengeri ökoszisztémákat;

- b) megakadályozzák és csökkentik a tengeri környezetbe történő kibocsátást azzal a céllal, hogy a szennyezést fokozatosan megszüntessék, ahogyan arról a 3. cikk (8) bekezdése rendelkezik, annak biztosítása érdekében, hogy a tengeri biológiai sokféleség, a tengeri ökoszisztémák, az emberi egészség, illetve a tengerek jogszerű használata ne legyen jelentős terhelésnek vagy kockázatnak kitéve.

(3) A tengervédelmi stratégiák ökoszisztéma-alapú szemléletet alkalmaznak emberi tevékenységek irányításában, biztosítva ezáltal, hogy az ilyen tevékenységek által okozott kollektív terhelés olyan szinten tartható legyen, amely összeegyeztethető a jó környezeti állapot elérésével, valamint hogy a tengeri ökoszisztémák az emberek által előidézett változásokra való reakcióképessége ne legyen veszélyeztetve, ezzel egyidejűleg lehetővé teszik a tengeri áruk és szolgáltatások fenntartható felhasználását a jelen és a jövő nemzedékek számára.

(4) Ez az irányelv hozzájárul a tengeri környezetre hatást gyakorló különböző politikák, megállapodások és jogalkotási intézkedések közötti koherenciához és arra törekszik, hogy biztosítsa a környezetvédelmi szempontoknak ezekbe történő integrációját.

2. cikk

Hatály

(1) Ez az irányelv a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott valamennyi tengervízre alkalmazandó, továbbá figyelembe veszi a harmadik államok ugyanazon tengeri régió vagy alrégió alá tartozó tengeri környezetének minőségére gyakorolt, határokon átterjedő hatást.

(2) Ez az irányelv nem alkalmazandó a kizárólag védelmi és nemzetbiztonsági célú tevékenységekre. A tagállamoknak ugyanakkor törekedniük kell arra, hogy – amennyiben ez ésszerű és megvalósítható – tevékenységeket az irányelv céljaival összeegyeztethető módon végezzenek.

3. cikk

Meghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „tengervizek”:

- a) a felségvizek kiterjedését meghatározó alapvonal tenger felőli részétől az azon területek legszéléig terjedő vízterület, tengerfenék és altalaj, amelyen az UNCLOS-szal összhangban egy tagállam joghatósággal rendelkezik vagy joghatóságot gyakorol, kivéve a Szerződés II. mellékletében említett országokkal és területekkel szomszédos vizeket és a francia tengerentúli megyéket és közösségeket; és

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o. A 2006/512/EK határozattal (HL L 200., 2006.7.22., 11. o.) módosított határozat.

- b) a 2000/60/EK irányelv meghatározása szerinti parti vizek, a tengerfenékkal és altalajjal, amennyiben a tengeri környezet környezeti állapotának bizonyos aspektusaira azon irányelv vagy más közösségi jogszabály már nem terjed ki;
2. „tengeri régió”: a 4. cikk meghatározása szerinti tengeri régió. A tengeri régiók és alrégiók ezen irányelv végrehajtásának megkönnyítése céljából kerülnek kijelölésre, víztani, tengertani és biológiai-földrajzi jellemzők figyelembevételével;
3. „tengervédelmi stratégia”: az 5. cikkben meghatározottak szerint minden egyes érintett tengeri régió vagy alrégió tekintetében kidolgozandó és végrehajtandó stratégia;
4. „környezeti állapot”: a tengervizek környezetének általános állapota, figyelembe véve az egyes tengeri ökoszisztémák szerkezetét, működését és folyamatait, valamint a természeti fiziológiai, földrajzi, biológiai, geológiai és éghajlati tényezőket, továbbá a fizikai, akusztikai és kémiai feltételeket, beleértve az adott területen belül és kívül folytatott emberi tevékenység hatásait;
5. „jó környezeti állapot”: a tengervizek olyan környezeti állapota, amelyben az ökológiai szempontból sokszínű és dinamikus óceánok és tengerek a saját feltételeiknek megfelelően tiszták, egészségesek és termékenyek, a tengeri környezet használata pedig fenntartható szinten történik, biztosítva ezáltal a használatának és az azzal kapcsolatos tevékenységeknek a lehetőségét a jelenlegi és a jövőbeni nemzedékek számára, azaz:
- a) az alkotó tengeri ökoszisztémák szerkezete, működése és folyamatai az azokhoz kapcsolódó fiziológiai, földrajzi, geológiai és éghajlati tényezőkkel együtt lehetővé teszik ezen ökoszisztémák teljes mértékű működését és az emberi beavatkozás által előidézett környezeti változásokkal szembeni rugalmasságuk megőrzését. A tengeri fajok és élőhelyek védelemben részesülnek, megvalósul a biológiai sokféleség ember által előidézett csökkenésének megakadályozása, és a különböző biológiai összetevők egymással egyensúlyban működnek;
- b) az ökoszisztémák hidromorfológiai, fizikai és kémiai jellemzői – beleértve az adott területen folytatott emberi tevékenységből eredő jellemzőket – támogatják az ökoszisztémákat a fent leírt módon. Anyagoknak és energiának, valamint a zaj tengeri környezetbe való emberi eredetű bevitel nem jár szennyező hatással;
6. „kritériumok”: a környezetminőségi mutatókhoz szorosan kapcsolódó technikai sajátosságok;
7. „környezetvédelmi cél”: minden egyes tengeri régió vagy alrégió tekintetében a tengervizeket érő terhelésekre és hatásokra, valamint különböző összetevőinek kívánatos állapotára vonatkozó minőségi vagy mennyiségi meghatározás. A környezetvédelmi célokat a 10. cikkkel összhangban kell megállapítani;
8. „szennyezés”: a tengeri környezetbe juttatott közvetett vagy közvetlen szennyezés, amely emberi tevékenységnek, illetve vegyi vagy energiaforrás használatának eredménye, beleértve az emberek által kiváltott, víz alatti zajszenyezést, amely árt vagy valószínűleg káros az élő erőforrásoknak és a tengeri élővilágnak, többek között a biológiai sokféleség csökkenéséhez vezet, veszélyezteti az emberi egészséget, akadályozza a tengeri tevékenységeket, beleértve a halászatot, a turizmust, a szabadidős tevékenységeket és a tengerek más legitim használatát, rontja a tengervíz minőségét vagy élvezeti értékét, vagy általában rontja a tengeri áruk és szolgáltatások fenntartható felhasználását;
9. „regionális együttműködés”: az azonos tengeri régió vagy alrégió osztozó tagállamok – és lehetőség szerint harmadik országok – közötti együttműködés és tevékenységeik koordinálása tengervédelmi stratégiák kidolgozása és végrehajtása céljából;
10. „regionális tengeri egyezmény”: a 4. cikkben említett tengeri régiók tengeri környezetének védelme céljából létrehozott bármely nemzetközi egyezmény vagy nemzetközi megállapodás – és annak irányító szerve –, mint például a Balti-tenger térsége tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény, az Atlanti-óceán északkeleti térsége tengeri környezetének védelméről szóló egyezmény, valamint a Földközi-tenger tengeri környezetéről és parti térségéről szóló egyezmény.

4. cikk

Tengeri régiók és alrégiók

(1) Az irányelv értelmében rájuk vonatkozó kötelezettségeik teljesítése során a tagállamoknak kellő mértékben figyelembe kell venniük, hogy a felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó tengervizek a következő tengeri régiók szerves részét alkotják:

- a) Balti-tenger;
- b) az Atlanti-óceán észak-keleti térsége;
- c) Földközi-tenger;
- d) Fekete-tenger.

A jó környezeti állapot megállapítására a 4. cikkben említett tengeri régió vagy alrégió szintjén, az I. mellékletben foglalt általános környezetminőségi mutatók alapján kerül sor. Az ökoszisztéma-alapú szemléleten alapuló adaptív irányítást kell alkalmazni a jó környezeti állapot elérése céljából;

(2) Az egyes területek sajátosságainak figyelembevétele érdekében a tagállamok az irányelv végrehajtása során az (1) bekezdésben említett tengervizek megfelelő szintű részterületeit is alapul vehetik, amennyiben a részterületek kijelölése összeegyeztethető az alábbi alrégiókkal:

a) az Atlanti-óceán észak-keleti térségében:

- i. Északi-tenger, beleértve a Kattegatot és a La Manche-csatornát;
- ii. Kelta-tenger;
- iii. Vizcayai-öböl és az ibériai partvonal;
- iv. az Atlanti-óceánon az Azori-szigeteket, Madeirát és a Kanári-szigeteket körülvevő vizek által határolt makarónéziai biogeográfiai régió;

b) a Földközi-tengeren:

- i. a Földközi-tenger nyugati térsége;
- ii. Adriai-tenger;
- iii. Jón-tenger és a Földközi-tenger középső térsége;
- iv. Égei-tenger és Levantei-medence.

A tagállamok a 26. cikk (1) bekezdése első albekezdésében meghatározott időpontig tájékoztatják a Bizottságot bármilyen részterület kijelöléséről, azonban ezt az 5. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett kezdő értékelés elkészültével felülvizsgálhatják.

5. cikk

Tengervédelmi stratégiák

(1) Valamennyi tagállam kidolgozza – minden érintett tengeri régiót vagy alrégiót illetően – a tengervizeire vonatkozó tengervédelmi stratégiát, a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott cselekvési tervnek megfelelően.

(2) A közös tengeri régióval vagy alrégióval rendelkező tagállamok együttműködnek annak biztosítása céljából, hogy valamennyi tengeri régió és alrégió tekintetében egységesítik és összehangolják az irányelv céljainak eléréséhez szükséges intézkedéseket, különös tekintettel a tengervédelmi stratégiáknak az a) és b) pontban említett különböző elemeire, a következő cselekvési tervnek megfelelően, amellyel kapcsolatban az érintett tagállamok igyekeznek közös megközelítést alkalmazni:

a) előkészítés:

- i. 2012. július 15-ig a (8.) cikkkel összhangban kezdeti értékelés az érintett vizek jelenlegi környezeti állapotáról és az emberi tevékenységek erre gyakorolt hatásáról;
- ii. 2012. július 15-ig az érintett vizek vonatkozásában a jó környezeti állapot mutatóinak meghatározása a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban;
- iii. 2012. július 15-ig környezetvédelmi célok és ahhoz kapcsolódó mutatók megállapítása a 10. cikk (1) bekezdésével összhangban;
- iv. 2014. július 15-ig nyomonkövetési program létrehozása és végrehajtása a folyamatos értékelésnek és a célok rendszeres felülvizsgálatának biztosítása érdekében a 11. cikk (1) bekezdésével összhangban, hacsak a vonatkozó közösségi jog másként nem rendelkezik;

b) Intézkedési programok:

- i. legkésőbb 2015-ig a jó környezeti állapot elérését vagy fenntartását célzó intézkedési program kialakítása a 13. cikk (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban;
- ii. legkésőbb 2016-ig az i. pontban előírt intézkedési program végrehajtásának megkezdése a 13. cikk (10) bekezdésével összhangban.

(3) Azoknak a tagállamoknak, amelyek az ezen irányelv hatálya alá tartozó ugyanazon tengeri régióval vagy alrégióval határosak, ahol a tenger állapota annyira kritikus, hogy sürgős intézkedés szükséges, az (1) bekezdéssel összhangban olyan cselekvési tervet kell készíteniük, amely az intézkedési programok korábbi működésbe lépését, valamint esetleges szigorúbb óvintézkedéseket tartalmaz, feltéve hogy ez nem akadályozza a jó környezeti állapot valamely más tengeri régióban vagy alrégióban való elérését vagy fenntartását. Ezekben az esetekben:

- a) a tagállamok értesítik a Bizottságot felülvizsgált menetrendjükéről, és ennek megfelelően járnak el;
- b) a Bizottság felkérést kap, hogy mérlegelje támogató intézkedések elfogadását a tagállamok számára azon fokozott erőfeszítéseikhez, amelyeket a tengeri környezet javításáért tesznek, azáltal, hogy az adott régiót kísérleti projektként kezeli.

6. cikk

Regionális együttműködés

(1) Az 5. cikk (2) bekezdésében említett összehangolás megvalósítása érdekében a tagállamok – ahol ésszerű és helyénvaló – felhasználják a tengeri régióra vagy alrégióra kiterjedő intézményi együttműködési kereteket, beleértve a regionális tengeri egyezmények alapján létezőeket is.

(2) A tengervédelmi stratégiák létrehozása és végrehajtása céljából a tagállamok minden erőfeszítést megtesznek – felhasználva a megfelelő nemzetközi fórumokat, többek között a regionális tengeri egyezmények mechanizmusait és struktúráit is – annak érdekében, hogy minden tengeri régió vagy alrégió belül összehangolják tevékenységeiket azon harmadik országokkal, amelyek az adott tengeri régióban vagy alrégióban rendelkeznek felségterületükhöz vagy joghatóságuk alá tartozó vizekkel.

Amennyire lehetséges, ebben az összefüggésben a tagállamok a nemzetközi megállapodásokból – például a regionális tengeri egyezményekből – fakadó struktúrák keretén belül létrehozott megfelelő, létező programokra és tevékenységekre támaszkodnak.

Adott esetben egy tengeri régió vagy alrégió vízgyűjtő területein fekvő valamennyi tagállamra – beleértve a tengerparttal nem rendelkező országokat is – kiterjesztik az összehangolást és az együttműködést annak érdekében, hogy az e tengeri régió vagy alrégió belüli tagállamoknak lehetővé tegyék, hogy az ezen irányelvben vagy a 2000/60/EK irányelvben előírt, létező együttműködési struktúrákat alkalmazva eleget tegyenek ezen irányelv szerinti kötelezettségeiknek.

7. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A tagállamok 2010. július 15-ig minden érintett tengeri régió vagy alrégió esetében kijelölik a hatóságot vagy hatóságokat, amely(ek) tengervizeik vonatkozásában illetékes(ek) az irányelv végrehajtására.

A tagállamok 2011. január 15-ig eljuttatják a Bizottsághoz a kijelölt illetékes hatóságok listáját és a II. mellékletben felsorolt adatokat.

Ezzel egyidejűleg a tagállamok eljuttatnak a Bizottsághoz egy listát az ezen irányelv végrehajtásáért felelős illetékes hatóságokról, amelyek olyan nemzetközi szervezetekben vesznek részt, amelyeknek a tagállamok tagjai.

Az egyes tengeri régiók és alrégiók vízgyűjtő területein fekvő tagállamok kijelölik a 6. cikkben említett együttműködésére és összehangolására illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

(2) A tagállamok az (1) bekezdésnek megfelelően szolgáltatott adatokban bekövetkezett bármilyen változásról a változás

érvénybelépésétől számított hat hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot.

II. FEJEZET

TENGERVÉDELMI STRATÉGIÁK: ELŐKÉSZÍTÉS

8. cikk

Értékelés

(1) A tagállamok minden egyes tengeri régió és alrégió tekintetében kezdő értékelést végeznek tengervizeikre vonatkozóan, amely figyelembe veszi a rendelkezésre álló adatokat és tartalmazza a következőket:

a) a III. melléklet 1. táblázatában foglalt elemek indikatív felsorolása alapján az említett vizek főbb tulajdonságainak, jellemzőinek és jelenlegi környezeti állapotának elemzése, kitérve a fizikai-kémiai sajátosságok, az élőhelytípusok, a biológiai sajátosságok, és a hidromorfológia elemzésére;

b) az említett vizek környezeti állapotára ható fő terhelések és hatások – beleértve az emberi tevékenységet is – elemzése, amely:

i. a III. melléklet 2. táblázatában foglalt elemek indikatív felsorolásán alapul, kitérve a különböző környezetterhelések minőségi és mennyiségi halmozódására, valamint a megállapítható tendenciákra;

ii. a főbb kumulatív és együttható hatásokat tartalmazza; és

iii. figyelembe veszi a meglévő közösségi jogszabályok alapján kidolgozott, vonatkozó értékeléseket.

c) a területek használatának gazdasági és szociális elemzése, valamint a tengeri környezet állapotromlásának költségvetés.

(2) Az (1) bekezdésben említett elemzések során figyelembe kell venni a meglévő közösségi jogszabályok, különösen a 2000/60/EK irányelv parti tengervizekre, átmeneti vizekre és felségvizekre vonatkozó rendelkezéseit. A tengeri környezet állapotára vonatkozó átfogó értékelés elkészítése érdekében az elemzések során egyéb vonatkozó – például a regionális tengeri egyezmények keretében együttesen végzett – értékeléseket is figyelembe kell venni vagy alapként kell alkalmazni.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett értékelés elkészítése során törekszenek az 5. és 6. cikk szerint létrehozott koordináció révén annak biztosítására, hogy:

a) az értékelési módszerek a tengeri régió vagy alrégió belüli következetesek legyenek;

- b) figyelembe vegyék a határokon átnyúló hatásokat és a határokon átnyúló jellemzőket.

9. cikk

A jó környezeti állapot meghatározása

(1) A 8. cikk (1) bekezdése értelmében elvégzett kezdeti értékelést felhasználva a tagállamok az I. mellékletben felsorolt általános környezetminőségi mutatók, szempontok és normák alapján minden érintett tengeri régió, illetve alrégió vonatkozásában meghatározzák a jó környezeti állapotát jelző mutatókat.

A tagállamok figyelembe veszik a III. melléklet 1. táblázatában foglalt elemek indikatív felsorolását és különösen a fizikai-kémiai sajátosságokat, az élőhelytípusokat, a biológiai sajátosságokat és a hidromorfológiát.

A tagállamok szintén figyelembe veszik az egyes tengeri régiókban vagy alrégiókban folytatott emberi tevékenységek által okozott terheléseket és hatásokat, tekintetbe véve a III. melléklet 2. táblázatában meghatározott indikatív felsorolást.

(2) A tagállamok a jó környezeti állapotot jelző mutatók meghatározását követő három hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot a 8. cikk (1) bekezdése értelmében készült értékelésről, valamint az e cikk (1) bekezdése értelmében meghatározott mutatókról.

(3) A tagállamok által alkalmazandó, a jó környezeti állapot meghatározását szolgáló kritériumokat és módszertani előírásokat, amelyek célja, hogy az irányelv kiegészítésével módosítsák ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeit, az I. és a III. melléklet alapján, a 25. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell meghatározni 2010. július 15-ig annak érdekében, hogy biztosítsák a koherenciát és lehetővé tegyék a tengeri régióknak és alrégióknak a jó környezeti állapot elérésére vonatkozó összehasonlítását. A Bizottság konzultációt folytat valamennyi érdekelt féllel, beleértve a regionális tengerekre vonatkozó egyezményeket, mielőtt ilyen kritériumokra és előírásokra tenne javaslatot.

10. cikk

Környezetvédelmi célok megállapítása

(1) A 8. cikk (1) bekezdése értelmében elvégzett kezdeti értékelés alapján a tagállamok minden tengeri régió vagy alrégió vonatkozásában kitűznek tengervizeikre vonatkozó, átfogó, a tengeri környezet jó környezeti állapotának elérésére irányuló előrehaladáshoz útmutatóul szolgáló környezetvédelmi célokat az ezekhez tartozó környezetminőségi mutatókkal, figyelembe véve a III. melléklet 2. táblázatában meghatározott terhelések és hatások és a IV. mellékletben foglalt jellemzők indikatív felsorolását.

E célok és mutatók kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik az érintett vizekre vonatkozóan már meglévő – nemzeti, közösségi vagy nemzetközi szinten kitűzött – releváns környezetvédelmi célok további alkalmazásának lehetőségét, biztosítva e célok kölcsönös kiegészítő jellegét, és hogy a jelentős határokon átnyúló hatásokat és a határokon átnyúló jellemzőket is a lehető legnagyobb mértékben figyelembe vegyék.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az általuk kitűzött környezetvédelmi célokról, legkésőbb a megállapításuktól számított három hónapon belül.

11. cikk

Nyomonkövetési programok

(1) A 8. cikk (1) bekezdése értelmében elkészített kezdeti értékelés alapján a tagállamok összehangolt nyomonkövetési programokat állítanak össze és hajtanak végre a tengervizek környezeti állapotának folyamatos értékelése céljából, az elemeknek a III. mellékletben foglalt indikatív felsorolása és az V. mellékletben meghatározott felsorolás alapján és a 10. cikk értelmében kitűzött környezetvédelmi célok segítségével.

A nyomonkövetési programok a tengeri régión vagy alrégión belül összeegyeztethetők, és – az élőhelyvédelmi és a madárvédelmi irányelvet is beleértve – a közösségi jogszabályokban vagy nemzetközi megállapodásokban meghatározott, értékelésre és megfigyelésre irányuló vonatkozó rendelkezésekre épülnek, és azokkal összeegyeztethetők.

(2) A közös tengeri régióval vagy alrégióval rendelkező tagállamok az (1) bekezdéssel összhangban felügyeleti programot hoznak létre, és – a következtetesség és a koordináció érdekében – törekszenek annak biztosítására, hogy:

a) az ellenőrzés eredményeinek összehasonlíthatósága érdekében a felügyeleti módszerek a tengeri régión vagy alrégión belül következetesek legyenek;

b) figyelembe vegyék a határokon átnyúló, lényeges hatásokat és jellemzőket.

(3) A tagállamok legkésőbb a nyomonkövetési programokról kidolgozásuk után három hónapon belül tájékoztatják a Bizottságot.

(4) A nyomon követésre és az értékelésre vonatkozó – a korábbi kötelezettségvállalásokat szem előtt tartó, a nyomonkövetési és értékelési eredmények összehasonlíthatóságát biztosító – előírásokat és szabványosított módszereket, amelyek célja, hogy az irányelv kiegészítésével módosítsák ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeit, a 25. cikk (3) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással kell elfogadni.

12. cikk

Értesítések és a Bizottság értékelései

A 9. cikk (2) bekezdése, a 10. cikk (2) bekezdése és a 11. cikk (3) bekezdése szerinti értesítések alapján a Bizottság minden egyes tengeri régió vagy alrégió esetében tagállamonként értékeli, hogy a bejelentett elemek olyan megfelelő keretet alkotnak-e, amely megfelel ezen irányelv követelményeinek, és az érintett tagállamot felkérheti bármely rendelkezésre álló és szükséges további információ megadására.

Az értékelések kidolgozása során a Bizottság mérlegeli a rendszerek tengeri régiókon vagy alrégiókon belüli és közösségen belüli következetességét, és felkérheti az érintett tagállamot bármely rendelkezésre álló és szükséges kiegészítő információ szolgáltatására.

Mindezen értesítések beérkezésétől számított hat hónapon belül a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamokat, hogy véleménye szerint a bejelentett elemek összhangban állnak-e ezen irányelvvel, és iránymutatást ad az általa szükségesnek vélt módosításokra vonatkozóan.

III. FEJEZET

TENGERVÉDELMI STRATÉGIÁK: INTÉZKEDÉSI PROGRAMOK

13. cikk

Intézkedési programok

(1) A tagállamok minden érintett tengeri régióra vagy alrégióra vonatkozóan megállapítják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek tengervizeikben a 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott jó környezeti állapot eléréséhez vagy fenntartásához.

Ezeket az intézkedéseket a 8. cikk (1) bekezdése szerint készült kezdő értékelés és a 10. cikk (1) bekezdése szerint kitűzött környezetvédelmi célok alapján, a VI. mellékletben felsorolt intézkedéstípusok figyelembevételével kell megtervezni.

(2) Az (1) bekezdés értelmében tervezett intézkedések és a közösségi jogszabályok – különösen a 2000/60/EK irányelv, a települési szennyvíz kezeléséről szóló 1991. május 21-i, 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾, a fürdővizek minőségéről szóló 2006. február 15-i 2006/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ és a vízvédelmi politika terén a környezetvédelmi minőségi előírásokról szóló jövőbeli jogszabályok – vagy nemzetközi megállapodások értelmében megkövetelt vonatkozó intézkedések felhasználásával a tagállamok intézkedési programot alkotnak.

⁽¹⁾ HL L 135., 1991.5.30., 40. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 64., 2006.3.4., 37. o.

(3) A (2) bekezdés szerinti intézkedési program tervezésekor a tagállamok kellő figyelmet fordítanak a fenntartható fejlődésre és különösen a tervezett intézkedések gazdasági és társadalmi hatásaira. A 7. cikkben foglalt illetékes hatóság(ok) céljainak integrált módon való elérésének elősegítésére a tagállamok igazgatási kereteket határozhatnak meg vagy hozhatnak létre e kölcsönhatás hasznosítása érdekében.

A tagállamok biztosítják az intézkedések költséghatékonyságát és műszaki megvalósíthatóságát, és ennek érdekében bármilyen új intézkedés bevezetése előtt költség-haszon elemzéseket tartalmazó hatásvizsgálatokat végeznek.

(4) Az e cikk szerint megállapított intézkedési programok olyan, a védett tengeri területek összefüggő és reprezentatív, az érintett ökoszisztémák sokszínűségét megfelelően lefedő hálózatához hozzájáruló területvédelmi intézkedéseket tartalmaznak, mint például az élőhelyvédelmi irányelv szerinti különleges természetvédelmi területek használata, a madárvédelmi irányelv szerinti különleges védelmi területek használata, valamint a Közösség vagy az érintett tagállamok által az olyan nemzetközi és regionális megállapodások keretében elfogadott tengeri védett területek használata, amelyeknek részes felei.

(5) Amennyiben a tagállamok úgy ítélik meg, hogy az emberi tevékenység kezelésének közösségi vagy nemzetközi szinten feltehetően jelentős hatása lehet a tengeri környezetre, különösen a (4) bekezdésben foglalt területekre, egyénileg vagy közösen az érintett illetékes hatósághoz vagy nemzetközi szervezethez fordulnak az ezen irányelv céljainak eléréséhez szükséges intézkedések vizsgálata és esetleges jóváhagyása érdekében, hogy az ökoszisztémák egységét, szerkezetét és működését fenntartsák vagy megfelelő esetben helyreállítsák.

(6) A tagállamok legkésőbb 2013-ig minden egyes tengeri régióra vagy alrégióra vonatkozóan nyilvánosságra hozzák a (4) és (5) bekezdésben foglalt területekre vonatkozó lényeges információkat.

(7) Az intézkedési programokban a tagállamok jelzik, hogyan kívánják végrehajtani az intézkedéseket, és azok várhatóan milyen módon járulnak hozzá a 10. cikk (1) bekezdése értelmében kitűzött környezetvédelmi célokhoz.

(8) A tagállamok megvizsgálják a tengeri vizeken kívüli vizekre vonatkozó intézkedési programjaik hatásait a tengeri vizek károsodási kockázatának minimálisra csökkentése, illetve lehetőség szerint a kedvező hatás elérése érdekében.

(9) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és bármely érintett másik tagállamot az intézkedési programokról a kidolgozásukat követő három hónapon belül.

(10) A 16. cikkre is figyelemmel a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az intézkedési programok végrehajtása a kidolgozástól számított egy éven belül megkezdődjön.

14. cikk

Kivételek

(1) A tagállamok azonosíthatnak olyan területeket tengervizeik között, ahol az a)–d) pontban felsorolt okok valamelyike miatt a tagállam által hozott intézkedések segítségével, vagy az e) pontban említett okok miatt az adott határidőn belül nem lehet teljeskörűen elérni a környezetvédelmi célokat vagy a jó környezeti állapotot:

a) olyan tevékenység vagy passzivitás, amelyért az érintett tagállam nem felelős;

b) természeti okok;

c) erőhatalom (*vis maior*);

d) a tengervizek fizikai jellemzőiben bekövetkezett módosulások és átalakulások a kedvezőtlen környezeti hatásnál – beleértve bármely, az országhatárokon áttérjedő hatást – jelentősebb nyomós közérdek védelme érdekében tett intézkedés következtében;

e) természeti viszonyok, amelyek nem teszik lehetővé az érintett tengervizek állapotának időben történő javítását.

Az érintett tagállamok az intézkedési programban világosan körülhatárolják ezeket a területeket, és véleményüket alátámasztó indokolást szolgáltatnak a Bizottság részére. A területek körülhatárolása során a tagállamok figyelembe veszik az érintett tengeri régióban vagy alrégióban található tagállamok tekintetében jelentkező következményeket.

A környezetvédelmi célok elérésének és az érintett tengervizeknek a b), c) és d) pontban meghatározott okokból bekövetkező további állapotromlása megelőzésének, valamint az érintett tengeri régió vagy alrégió szintjén, illetve más tagállamok tengervizein a kedvezőtlen hatások ellensúlyozásának céljából a tagállamok kötelesek megfelelő eseti intézkedéseket hozni.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában említett helyzetben a tagállamok biztosítják, hogy az intézkedés következtében a tengeri környezetben bekövetkezett módosulások vagy átalakulások ne akadályozzák meg vagy ne veszélyeztessék tartósan az érintett tengeri régió vagy alrégió szintjén, illetve más tagállamok tengervizein a jó környezeti állapot elérését.

(3) Amennyiben megvalósítható, az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett eseti intézkedéseket integrálni kell az intézkedési programba.

(4) A tagállamok kidolgozzák és végrehajtják a tengervédelmi stratégiáknak az 5. cikk (2) bekezdésében említett valamennyi elemét, ennek során azonban – a 8. cikkben említett kezdő értékelést kivéve – nem kell konkrét lépéseket tenniük, ha a tengeri környezetre nézve nem áll fenn jelentős kockázat, vagy ha ez a tengeri környezetet illetően fennálló kockázatokat figyelembe véve aránytalan költségekkel járna és feltéve, hogy további állapotromlás nem következik be.

Ha egy tagállam a fenti okok valamelyike miatt nem tesz lépést, erről a döntéséről a szükséges indokolással együtt tájékoztatja a Bizottságot, de el kell kerülnie, hogy a jó környezeti állapot elérése tartósan veszélybe kerüljön.

15. cikk

Ajánlás közösségi fellépésre

(1) Ha egy tagállam olyan problémát fedez fel, amely hatással van tengervizein állapotára, és amely nemzeti szinten hozott intézkedésekkel nem orvosolható, vagy amely egy másik közösségi politikához vagy nemzetközi megállapodáshoz kapcsolódik, erről – indoklás kíséretében – tájékoztatnia kell a Bizottságot.

A Bizottság hat hónapon belül válaszol.

(2) Ha közösségi intézmények általi fellépésre van szükség, a tagállamok megfelelő ajánlásokat tesznek a Bizottságnak és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett kérdésekkel kapcsolatos intézkedésekre vonatkozóan. Ha a vonatkozó közösségi jogszabályok nem rendelkeznek másként, a Bizottság ezekre az ajánlásokra hat hónapon belül válaszol, és az ajánlásokat adott esetben beépíti a Parlament és a Tanács számára benyújtandó vonatkozó javaslatokba.

16. cikk

Értesítések és a Bizottság értékelései

A 13. cikk (9) bekezdésének megfelelően az intézkedési programokról kapott tájékoztatás alapján a Bizottság értékeli, hogy az egyes tagállamok programjai megfelelő eszköznek minősülnek-e ezen irányelv követelményeinek betartásához, és az érintett tagállamot felkérheti bármely rendelkezésre álló és szükséges további információ megadására.

Az értékelések kidolgozása során a Bizottság mérlegeli az intézkedési programok különböző tengeri régiókon vagy alrégiókon belüli és közösségen belüli következtetességét.

Mindezen értesítések beérkezésétől számított hat hónapon belül a Bizottság tájékoztatja az érintett tagállamokat, hogy véleménye szerint a bejelentett intézkedési programok összhangban állnak-e ezen irányelvvel, és iránymutatást ad az általa szükségesnek vélt módosításokra vonatkozóan.

IV. FEJEZET

FRISSÍTÉS, JELENTÉSEK ÉS A NYILVÁNOSSÁG TÁJÉKOZTATÁSA

17. cikk

Frissítés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a tengervédelmi stratégiák minden érintett tengeri régió vagy alrégió vonatkozásában időszerűek legyenek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok a tengervédelmi stratégiák létrehozása után hatévente – az 5. cikk bekezdésében említett összehangolt módon – felülvizsgálják alábbi elemeiket:

- a) a 8. cikk (1) bekezdésében előírt kezdő értékelés, illetőleg a jó környezeti állapot 9. cikk (1) bekezdésében előírt meghatározása;
- b) a 10. cikk (1) bekezdése szerint megállapított környezetvédelmi célok;
- c) a 11. cikk (1) bekezdése szerint megállapított nyomonkövetési programok;
- d) a 13. cikk (2) bekezdése értelmében létrehozott intézkedési programok.

(3) A (2) bekezdésben előírt felülvizsgálatok nyomán történt frissítések részleteiről tájékoztatni kell a Bizottságot, a regionális tengeri egyezményeket és bármely érintett másik tagállamot a változtatásoknak a 19. cikk (2) bekezdésével összhangban való közzétételét követő három hónapon belül.

(4) A 12. és a 16. cikket e cikkre vonatkozóan értelemszerűen alkalmazni kell.

18. cikk

Időközi jelentések

Az intézkedési programok vagy azok frissítései 19. cikk (2) bekezdésével összhangban történt közzétételét követő három

éven belül a tagállamok az intézkedési program végrehajtásában elért eredményekről szóló, rövid időközi jelentést juttatnak el a Bizottsághoz.

19. cikk

Nyilvános konzultáció és tájékoztatás

(1) A meglévő közösségi jogszabályokkal összhangban a tagállamok biztosítják, hogy valamennyi érdekelt fél időben valós lehetőséget kapjon az irányelv végrehajtásában való részvételre, lehetőség szerint bevonva a meglévő igazgatási testületeket és struktúrákat, beleértve a regionális tengervédelmi egyezményeket, a tudományos tanácsadó testületeket és a regionális tanácsadó testületeket.

(2) A tagállamok közzéteszik és nyilvános vitára bocsátják tengervédelmi stratégiáik következő elemeit, valamint azok következő módosításait:

- a) a 8. cikk (1) bekezdésében előírt kezdő értékelés és a jó környezeti állapot 9. cikk (1) bekezdésében előírt meghatározása;
- b) a 10. cikk (1) bekezdése értelmében megállapított környezetvédelmi célok;
- c) a 11. cikk (1) bekezdése értelmében megállapított nyomonkövetési programok;
- d) a 13. cikk (2) bekezdése értelmében létrehozott intézkedési programok.

(3) A környezeti információkhoz való hozzáférés tekintetében a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről szóló 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.

A tagállamok a 2007/2/EK irányelvvel összhangban a Bizottság számára az ezen irányelvvel kapcsolatos feladatainak ellátásához, különösen a közösségi tengeri környezet állapotának a 20. cikk (3) bekezdés b) pontja szerinti felülvizsgálatához hozzáférhetővé és felhasználhatóvá teszik a 8. cikk szerinti kezdeti értékelésből és a 11. cikk szerint létrehozott felügyeleti programokból származó adatokat és információkat.

A 8. cikk szerinti kezdeti értékelésből és a 11. cikk szerint létrehozott felügyeleti programokból származó adatok és információk rendelkezésre állását követő hat hónapon belül ezen adatokat és információkat az Európai Környezetvédelmi Ügynökség rendelkezésére is kell bocsátani feladatainak ellátása érdekében.

⁽¹⁾ HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

20. cikk

Bizottsági jelentések

(1) A Bizottságnak az összes intézkedési program kézhezvételétől számított két éven belül, de legkésőbb 2019-ig el kell készítenie az irányelv végrehajtásáról szóló első értékelő jelentést.

A Bizottság ezt követően hatévente készít jelentést. A jelentéseket az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz nyújtja be.

(2) Legkésőbb 2012. július 15-ig a Bizottság közzétesz egy jelentést, amelyben értékeli, hogy ezen irányelv mennyivel járul hozzá a tagállamoknak vagy a Közösségnek közösségi vagy nemzetközi szinten az európai tengervizek környezetvédelme terén fennálló kötelezettségeinek, kötelezettségvállalásainak és kezdeményezéseinek teljesítéséhez.

Ezt a jelentést az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz kell benyújtania.

(3) Az (1) bekezdésben előírt jelentésnek az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) az irányelv végrehajtásában elért eredmények áttekintése;
- b) áttekintés a Közösség tengeri környezetének állapotáról, amelyet az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel és a regionális tengeri és halászati szervezetekkel és egyezményekkel együttműködve kell elkészíteni;
- c) a tengervédelmi stratégiákról szóló beszámoló, amely a stratégiák fejlesztésére is tartalmaz javaslatot;
- d) a tagállamoktól a 12. cikk és a 16. cikk értelmében kapott tájékoztatás és a bizottsági értékelés összefoglalása – a 16. cikknek megfelelően – a tagállamoktól a 15. cikk értelmében kapott tájékoztatás vonatkozásában;
- e) a 18. cikk alapján a tagállamoktól a Bizottsághoz beérkezett jelentésekre válaszul tett intézkedések összefoglalása;
- f) az Európai Parlament és a Tanács korábbi tengervédelmi stratégiákról szóló megjegyzései nyomán született intézkedések összefoglalása;
- g) az egyéb vonatkozó közösségi politikák ezen irányelv céljainak eléréséhez való hozzájárulásának összefoglalása.

21. cikk

A védett területekről szóló időközi jelentés

A tagállamok által 2013-ig benyújtott információk alapján a Bizottság 2014-ig jelentést készít a védett tengeri területek létrehozásában elért eredményekről, figyelemmel az alkalmazandó közösségi jog szerinti kötelezettségekre, valamint a Közösség és a tagállamok nemzetközi kötelezettségvállalásaira.

Ezt a jelentést benyújtja az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.

22. cikk

Közösségi finanszírozás

(1) A tengervédelmi stratégiák létrehozásához lényegükből adódóan kapcsolódó prioritásnak köszönhetően ezen irányelv végrehajtását a meglévő közösségi pénzügyi eszközökből támogatják, az alkalmazandó szabályoknak és feltételeknek megfelelően.

(2) A tagállamok által kidolgozott programok a meglévő pénzügyi eszközökkel összhangban az EU-tól társfinanszírozásban részesülnek.

23. cikk

Az irányelv felülvizsgálata

A Bizottság 2023. július 15-ig felülvizsgálja ezt az irányelvet és szükség szerint módosításokat javasol.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Technikai kiigazítások

(1) A III., IV. és V. melléklet a 25. cikk (3) bekezdésében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással módosítani lehet a tudományos és műszaki fejlődés fényében, figyelembe véve a felülvizsgálati időközöket és a tengervédelmi stratégiák 17. cikk (2) bekezdésében előírt felülvizsgálatát.

(2) A 25. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban:

- a) a I., III., IV. és V. mellékletek alkalmazására vonatkozóan módszertani előírások fogadhatók el;
- b) az adatok – beleértve a statisztikai és a térképészeti adatokat – továbbítására és feldolgozására technikai megjelenítési formátumok fogadhatók el.

25. cikk

Szabályozási bizottság

(1) A Bizottság munkáját egy bizottság segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikke (6) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5a. cikkének (1)–(4) bekezdését és 7. cikkét kell alkalmazni, 8. cikkének rendelkezéseire is figyelemmel.

26. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2010. július 15-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb intézkedéseket, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Azon tagállamok, amelyek nem rendelkeznek tengervizekkel, csak azokat az intézkedéseket léptetik hatályba, amelyek a 6. cikk és a 7. cikk követelményeinek való megfeleléshez szükségesek.

Ha a nemzeti jogszabályokban már érvényben vannak ilyen intézkedések, az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot e rendelkezések szövegéről.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

28. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2008. június 17-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
H.-G. PÖTTERING

a Tanács részéről
az elnök
J. LENARČIČ

I. MELLÉKLET

A jó környezeti állapot meghatározásakor alkalmazandó minőségi mutatók

(3. cikk (5) bekezdés, 9. cikk (1) és (3) bekezdés és 24. cikk)

1. A biológiai sokféleség fenntartása. Az élőhelyek minősége és előfordulása, valamint a fajok eloszlása és abundanciája összhangban van az uralkodó fiziológiai, földrajzi és éghajlati feltételekkel.
2. Az emberi tevékenységek során betelepített nem őshonos fajok olyan mértékben vannak jelen, hogy az nem károsítja az ökoszisztémákat.
3. Valamennyi gazdaságilag hasznosított hal és kagyló populációja a biológiai biztonság korlátok között marad, a populáció életkor és méret szerinti megoszlása pedig az állomány jó egészségi állapotáról tanúskodik.
4. A tengeri táplálékláncok valamennyi ismert eleme normális abundanciával és diverzitással van jelen, és olyan szinten, amelyen biztosított a fajok hosszú távú bősége és teljes szaporodási kapacitása.
5. Minimálisan csökken az ember által előidézett eutrofizáció, különös tekintettel annak káros hatásaira, így a biológiai sokféleség csökkenésére, az ökoszisztéma eróziójára, az ártalmas algavirágzásokra és az alsó vízrétegek oxigénhiányára.
6. A tengerfenék épisége olyan szinten van, amely biztosítja az ökoszisztémák szerkezetét és működését és különösen a fenéklakó ökoszisztémákat nem éri káros hatás.
7. A tengervíz hidrográfiai feltételeinek tartós megváltozása nem károsítja a tengeri ökoszisztémákat.
8. A szennyező anyagok koncentrációja olyan mértékű, hogy nem okoz szennyező hatást.
9. Az emberi fogyasztásra szánt halakban és egyéb tengeri eredetű élelmiszerekben lévő szennyező anyagok nem haladják meg a közösségi jogszabályokban vagy más vonatkozó előírásokban meghatározott szintet.
10. A tengeri hulladék jellemzői és mennyiségei nem okoznak károsodást a parti és a tengeri környezetben.
11. Az energiának – többek között a víz alatti zajnak – a tengeri környezetbe juttatása olyan szinten van, amely nem okoz abban károsodást.

A tengeri régióknak vagy alrégióknak a 9. cikk (1) bekezdése szerinti jó környezeti állapotára vonatkozó jellemzők meghatározásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük az e mellékletben felsorolt minden egyes környezetminőségi mutatót ahhoz, hogy azonosíthassák azokat a mutatókat, amelyeket az adott tengeri régió vagy alrégió jó környezeti állapotának megállapításához alkalmazni kell. Ha egy tagállam úgy véli, hogy egy vagy több mutató alkalmazására nincs szükség, erről a 9. cikk (2) bekezdése szerinti értesítés keretében indokolással együtt tájékoztatja a Bizottságot.

*II. MELLÉKLET***Illetékes hatóságok**

(7. cikk (1) bekezdés)

1. Az illetékes hatóság vagy hatóságok neve és címe – a meghatározott illetékes hatóság(ok) hivatalos megnevezése és címe.
 2. Az illetékes hatóság vagy hatóságok jogállása – az illetékes hatóság vagy hatóságok jogállásának rövid leírása.
 3. Feladatok – az illetékes hatóság vagy hatóságok jogi és közigazgatási feladatainak rövid leírása, valamint a hatóság szerepe az érintett tengervizek vonatkozásában.
 4. Tagság – ha az illetékes hatóság vagy hatóságok felelősek más illetékes hatóságok munkájának összehangolásáért, ezek felsorolása az összehangolás biztosítására szolgáló intézményi kapcsolatok összefoglalásával.
 5. Regionális vagy alregionális szintű koordináció – az ugyanazon tengeri régióhoz vagy alrégióhoz tartozó tengervizeket felügyelő tagállamok közötti koordinációt biztosító mechanizmusok összegzése.
-

III. MELLÉKLET

Jellemzők, terhelések és hatások

(8. cikk (1) bekezdés, 9. cikk (1) bekezdés, 9. cikk (3) bekezdés, 10. cikk (1) bekezdés, 11. cikk (1) bekezdés és 24. cikk)

1. táblázat

Jellemzők

Fizikai és kémiai sajátosságok	— A tengerfenék topográfiája és batimetriája, — Éves és évszakos hőmérsékleti viszonyok, valamint jégmennyiség, áramlási sebesség, vízfeltörés, a hullámnak való kitettség, keveredési jellemzők, zavarosság, tartózkodási idő, — A sótartalom térbeli és időbeli eloszlása, — A tápanyagok (DIN, TN, DIP, TP, TOC) és az oxigén térbeli és időbeli eloszlása, — pH, pCO₂ profilok vagy azzal egyenértékű információ a tengervíz savasodásának mérésére.
Élőhelytípusok	— A tengerfenék és a vízoszlop legjellemzőbb élőhelytípusa(i) az olyan fizikai és kémiai jellemzők leírásával, mint a mélység, víz hőmérsékleti viszonyok, áramlatok és más vízmozgások, sótartalom, a tengerfenék struktúrája és szubsztrátumának összetétele, — A különleges élőhelytípusok azonosítása és feltérképezése, különös tekintettel azokra, amelyek a közösségi jogszabályok (élőhelyvédelmi irányelv és madárvédelmi irányelv) vagy nemzetközi egyezmények értelmében tudományos szempontból vagy a biológiai sokféleség szempontjából jelentős élőhelyeknek számítanak, — Olyan területeken lévő élőhelyek, amelyek sajátosságaik, földrajzi helyzetük vagy stratégiai jelentőségük miatt külön említést érdemelnek. Ide tartozhatnak intenzív vagy sajátos terheléseknek kitett területek, vagy kiemelt védelmet érdemlő területek.
Biológiai jellemzők	— A tengerfenéken és a vízoszlopban lévő élőhelyekhez tartozó biológiai életközösségek leírása. Ez magában foglalja a fitoplankton és zooplankton életközösségekre vonatkozó adatokat, amelyek kiterjednek a fajokra, valamint az évszakos és földrajzi változékonyságra, — A zárvatermőkre, a makroalgákra és a tengerfenéken élő gerinctelen állatokra vonatkozó adatok, beleértve a fajok összetételét, a biomasszát és az éves/évszakos változásokat, — A halállományokról szóló adatok, többek között a halállomány abundanciája, eloszlása és életkor/méret szerinti struktúrája, — A tengeri régióban vagy alrégióban előforduló tengeri emlős és hulló fajok populációdinamikájának, természetes és jelenlegi elterjedésének, valamint helyzetének leírása, — A tengeri régióban vagy alrégióban előforduló tengeri madárfajok populációdinamikájának, természetes és jelenlegi elterjedésének, valamint helyzetének leírása, — A közösségi jogszabályok által vagy nemzetközi megállapodások által szabályozott tengeri régióban vagy alrégióban előforduló egyéb fajok populációdinamikájának, természetes és jelenlegi elterjedésének, valamint helyzetének leírása, — A tengeri régióban vagy alrégióban megtalálható, nem őshonos, egzotikus fajok vagy adott esetben őshonos fajok genetikailag különálló formái időbeli előfordulásának, abundanciájának és térbeli eloszlásának jegyzéke.
Egyéb jellemzők	— A vegyi anyagokkal kapcsolatos helyzet leírása, beleértve az aggodalmat okozó vegyi anyagokat, üledékszennyeződést, problémás helyeket, egészségvédelmi kérdéseket, és a biotaszennyeződést (különösen az emberi fogyasztásra szánt biota tekintetében), — A tengeri régióra vagy alrégióra jellemző vagy sajátos bármely más tulajdonság vagy jellegzetesség leírása.

2. táblázat

Terhelések és hatások

Fizikai veszteség	— Kiszorítás (pl. ember alkotta szerkezetekkel, feltöltés kotort iszappal), — Lezárás (pl. maradandó építményekkel).
Fizikai rongálás	— Az elizapodosás változása (pl. csővezetékek kivezető nyílása, csurgalékvíz, fenékkotrás/kotort iszappal való feltöltés által), — Partrongálás (pl. a kereskedelmi halászat, hajózás, horgonyzás tengerfenékre gyakorolt hatásai), — Egyes fajok szelektív kivonása (pl. az élő és nem élő erőforrások feltárása és kinyerése a tengerfenéken és az altalajon).
Egyéb fizikai zavarás	— Víz alatti zajok (pl. hajózás, víz alatti akusztikus felszerelések miatt), — Tengeri hulladék.
Beavatkozás hidrológiai folyamatokba	— Hőmérsékleti viszonyok jelentős mértékű módosulása (pl. erőművek csővezetékeinek kivezető nyílása által), — Sótartalom jelentős mértékű változása (pl. vízmozgást akadályozó építkezések, vízelvonás által).
Veszélyes anyagok által okozott szennyezés	— Szintetikus vegyületek bekerülése (pl. 2000/60/EK irányelvben szereplő elsőbbségi anyagok listája, amelyek a tengeri környezet számára jelentőséggel bírnak, így peszticidek, lerakódás- és korhadásgátló szerek hajókra, gyógyszerek, pl. diffúz forrásokból származó veszteségek, hajóktól származó szennyezés, légköri lerakódás) és biológiailag aktív anyagok, — Nem szintetikus anyagok és vegyületek bekerülése (pl. nehézfémek, szénhidrogének, pl. hajóktól származó szennyezés, olaj, gáz és ásványfeltárás és -kinyerés, légköri lerakódás, torkolatoknál beömlő folyóvíz), — Radioaktív nuklidok bekerülése.
Anyagok rendszeres és/vagy szándékos kibocsátása	— Egyéb (szilárd, folyékony vagy gáz halmazállapotú) anyagok bevezetődése a tengervízbe, ezen anyagok más közösségi jogszabály vagy nemzetközi egyezmény alapján engedélyezett rendszeres és/vagy szándékos tengeri környezetbe való kibocsátása miatt.
Tápanyagok és szerves anyagok feldúsulása	— Műtrágyák és más nitrogén- és foszfordús anyagok bejuttatása (pl. pont- és diffúz forrásokból – beleértve a mezőgazdaságot, az akvakultúrát, légköri lerakódást), — Szerves anyag bejuttatása (pl. csatornák, tengeri akvakultúra, torkolatoknál beömlő folyóvíz).
Biológiai zavarás	— Kórokozó mikrobák bekerülése, — Nem őshonos fajok bekerülése és fajok áthelyezése, — Egyes fajok szelektív kivonása, beleértve a véletlenszerű, nem célzott kifogást (pl. kereskedelmi és szabadidős halászat által).

IV. MELLÉKLET

A környezetvédelmi célok kitűzése során figyelembeveendő jellemzők indikatív felsorolása

(10. cikk (1) bekezdés és 24. cikk)

1. Megfelelő mértékben figyelembe kell venni a tengeri régión vagy alrégión belül a tagállamok felségterületéhez tartozó vagy joghatósága alatt álló tengervizek jellemzőit.
2. Meg kell állapítani a) a jó környezeti állapot meghatározásán alapuló elérendő adottságokat meghatározó célokat; b) a nyomon követés és értékelés során használható mérhető célokat és az azokhoz tartozó mutatókat; és c) konkrét végrehajtó intézkedésekre vonatkozó operatív célokat, amelyek segítik a fenti célok elérését.
3. Az elérendő vagy fenntartandó környezeti állapotot úgy kell meghatározni, hogy a tengeri régión vagy alrégión belül a tagállam fennhatósága alá tartozó tengervizekre jellemző elemeket mérhető tulajdonságaikkal írják le.
4. A céloknak következetesnek kell lenniük; nem állhat fenn közöttük összeférhetetlenség.
5. Meg kell jelölni a célok eléréséhez szükséges forrásokat.
6. A célokat az elérésükhöz szükséges menetrenddel együtt kell meghatározni, beleértve a lehetséges időközi célokat is.
7. Meg kell határozni az előrehaladás ellenőrzéséhez és a célok elérésére vonatkozó irányítási döntésekhez útmutatóul szolgáló mutatókat.
8. Adott esetben referenciaértékeket (cél- és küszöbértékeket) kell megállapítani.
9. A célok kitűzésekor kellően mérlegelni kell a társadalmi és gazdasági tényezőket.
10. Meg kell vizsgálni az 1. cikkben kitűzött környezetvédelmi célok fényében kidolgozott egyes környezetvédelmi célokat, az ezekhez tartozó mutatókat, a küszöb- és célértékeket, hogy ezáltal megállapítható legyen, hogy a célok elérése elegendő-e ahhoz, hogy a tengeri régión belül a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó tengervizek állapota elérje a kívánt szintet.
11. A céloknak összeegyeztethetőnek kell lenniük azokkal a célokkal, amelyeket illetően a Közösség vagy a tagállamok kötelezettségeket vállaltak a vonatkozó nemzetközi és regionális megállapodások keretében, felhasználva azokat, amelyek az érintett tengeri régiót vagy alrégiót illetően az 1. cikkben meghatározott környezeti cél elérésére tekintettel a legrelevánsabbak.
12. Ha az egyes célokat és mutatókat megállapították, azokat az 1. cikkben meghatározott környezetvédelmi célok fényében együttesen meg kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy a célok elérése révén a tengeri környezet állapota megfelelően javulna-e.

V. MELLÉKLET

Nyomonkövetési programok

(11. cikk (1) bekezdés és 24. cikk)

1. Rendelkezésre kell bocsátani azokat az információkat, amelyek lehetővé teszik a környezeti állapot értékelését, továbbá a III. melléklet és a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározandó kritériumok és módszertani előírások szerinti jó környezeti állapot eléréséhez még szükséges feladatok, valamint a már elért eredmények megbecsülését.
2. Biztosítani kell olyan adatok előállítását, amelyek lehetővé teszik a 10. cikkben előírt környezetvédelmi célokhoz tartozó megfelelő mutatók kialakítását.
3. Biztosítani kell olyan adatok előállítását, amelyek megengedik a 13. cikkben említett intézkedések hatásának értékelését.
4. Meg kell tervezni azokat az intézkedéseket, amelyek segítségével megkereshető a módosulás oka és azonosíthatók a korrekciós intézkedések a jó környezeti állapot helyreállítása érdekében olyan esetben, amikor a kívánt céltól eltérő irányú fejlődés következik be.
5. Biztosítani kell a kereskedelmi halászati területeken az emberi fogyasztásra szánt fajokban előforduló vegyi szennyezésekről szóló információt.
6. Meg kell tervezni azokat az intézkedéseket, amelyekkel ellenőrizhető, hogy a korrekciós intézkedések a kívánt változást idézik-e elő, és nem okoznak nemkívánatos mellékhatásokat.
7. Az információt a 4. cikk szerinti tengeri régiók vagy alrégiók alapján kell összegyűjteni.
8. Biztosítani kell az értékelés során alkalmazott szemléleteknek és módszereknek a tengeri régiók és/vagy alrégiók közötti és az azokon belüli összehasonlíthatóságát.
9. A közösségi szintű ellenőrzés és az információ összehasonlíthatósága érdekében ki kell dolgozni műszaki előírásokat és szabványosított módszereket.
10. Az érintett tengeri régió vagy alrégió szempontjából legrelevánsabb megfigyelési útmutatók alkalmazásával amennyire csak lehet biztosítani kell a regionális és nemzetközi szinten kialakított, meglévő programokkal való egyeztetetőséget, törekedni kell az ilyen programok közötti összhangra és a kettős erőfeszítések elkerülésére.
11. A 8. cikkben előírt kezdő értékelés részeként el kell végezni a környezeti állapotban bekövetkezett főbb változások felmérését, valamint értelemszerűen az újonnan felmerülő kérdések értékelését.
12. A 8. cikkben előírt kezdő értékelés részeként foglalkozni kell a III. mellékletben felsorolt releváns elemekkel, beleértve azok természetes változékonyságát, és a megállapított mutatók és azok cél- és küszöbértékeinek megfelelő használatával értékelni kell a 10. cikk (1) bekezdése értelmében kitűzött környezetvédelmi célok elérése terén elért eredményeket.

VI. MELLÉKLET

Intézkedési programok

(13. cikk (1) bekezdés és 24. cikk)

1. Input-ellenőrzés: a megengedett emberi tevékenység mennyiségét befolyásoló irányítási intézkedések.
 2. Output-ellenőrzések: az ökoszisztéma egy összetevőjének megengedett zavarása fokát befolyásoló irányítási intézkedések.
 3. Térbeli és időbeli eloszlás ellenőrzése: olyan irányítási intézkedések, amelyek befolyásolják, hogy egy tevékenység végzése mikor és hol engedélyezett.
 4. Az irányítás összehangolását biztosító intézkedések: olyan eszközök, amelyekkel biztosítható az irányítási intézkedések összehangolása.
 5. A tengeri szennyezés lehetőségek szerinti nyomon követhetőségének javítására irányuló intézkedések.
 6. Gazdasági ösztönzők: olyan irányítási intézkedések, amelyek biztosítják, hogy a jó környezeti állapotra vonatkozó célok elérését előmozdító cselekvéshez a tengeri környezetek használójának gazdasági érdeke fűződjön.
 7. Enyhítő és helyreállító intézkedések: olyan irányítási intézkedések, amelyek révén az emberi tevékenység hozzájárul a tengeri ökoszisztémák károsult részeinek helyreállításához.
 8. Kommunikáció, az érdekelt felek bevonása és figyelemfelhívás.
-